

అరణ్యపర్వము - జ్ఞానప్రథము

విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్

నమస్తే గణనాథాయ గణానాం పతయే నమః ।
భక్తిప్రియాయ దేవేశ భక్తేభ్యః సుఖదాయక ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

అనన్తవేదసంవేద్యం నిర్దోషం గుణసాగరమ్ ।
అతీంద్రియం నిత్యముక్తం శ్రీనివాసం భజేనిశమ్ ॥

శ్రీ కృష్ణ ధ్యానమ్

వందే నవఘనశ్యామం పీతకాశేయవాససమ్ ।
సానన్దం సున్దరం శుద్ధం శ్రీకృష్ణం ప్రకృతేః పరమ్ ॥

వ్యాస ధ్యానమ్

వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసన్దం పరాయణమ్ ।
శాన్తం జితేంద్రియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖి-
లాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః,
పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషాం, భక్తజనానామ్, ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా,
ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోఽ-
భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తపాపక్షయార్థం, శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం శ్రీమన్మహాభారతే, వనపర్వణి,
యథాశక్తి, ద్వితీయాధ్యాయాన్తర్గత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన
కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణీ నమః

అథ ద్వితీయోధ్యాయః

వైశంపాయన ఉవాచ ।

ప్రభాతాయాం తు శర్వర్యాం తేషామక్లిష్టకర్మణాం ।
వనం యియాసతాం విప్రాస్తస్థుర్భిక్షాభుజోగ్రతః ।
తానువాచ తతో రాజా కుంతీపుత్రో యుధిష్ఠిరః ॥ ॥2-1॥

వయం హి హృతసర్వస్వాః హృతరాజ్యా హృతశ్రీయః ।
ఫలమూలాశనాహారాః వనం గచ్ఛామ దుఃఖితాః ॥ ॥2-2॥

వనం చ దోషబహులం బహువ్యాలసరీస్పపం ।
పరిక్లేశశ్చ వో మన్యే ధ్రువం తత్ర భవిష్యతి ॥ ॥2-3॥

బ్రాహ్మణానాం పరిక్లేశః దైవతాన్యపి సాదయేత్ ।
కింపునర్మామితో విప్రాః నివర్తధ్వం యథేష్టతః ॥ ॥2-4॥

బ్రాహ్మణా ఊచుః ।

గతిర్యా భవతాం రాజన్తాం వయం గంతుముద్యతాః ।
నార్హస్యస్మాన్పరిత్యక్తుం భక్తాన్సద్ధర్మదర్శినః ॥ ॥2-5॥

అను కంసాంహి భక్తేషు దేవతా హ్యపి కుర్వతే ।
విశేషతో బ్రాహ్మణేషు సదాచారా వలంబిషు ॥ ॥2-6॥

యుధిష్ఠిర ఉవాచ ।

మనూపి పరమా భక్తిఃబ్రాహ్మణేషు సదా ద్విజాః ।
సహాయవిపరిభ్రంశఃత్వయం సాదయతీవ మాం ॥ ॥2-7॥

ఆహారేయురిమే యేఽపి ఫలమూల మధూని చ ।
త ఇమే శోకజైర్దుఃఖైఃభ్రాతరో మే విమోహితాః ॥ ॥2-8॥

ద్రౌపద్యా విప్రకర్షేణ రాజ్యాపహరణేన చ ।
దుఃఖార్దితానిమాన్ క్లే శైః నాహం యోక్తుమిహోత్సహే ॥ ॥2-9॥

బ్రాహ్మణా ఊచుః।

అస్మత్ప్రోషణజా చింతా మా భూతే హృది పార్థివః
స్వయమాహృత్య చాన్నాని త్వానుయాస్యామహే వయం॥   ॥2-10॥

అనుధ్యానేన జప్యేన విధాస్యామః శివం తవ
కథాభిశ్చాభిరమ్యాభిః సహ రంస్యామహే వయమ్॥   ॥2-11॥

యుధిష్ఠిర ఉవాచ ।

ఏవమేతన్న సందేహో రమేహం సతతం ద్విజైః।
న్యూనభావాత్తు పశ్యామి ప్రత్యాదేశమివాత్మనః ॥   ॥2-12॥

కథం ద్రక్ష్యామి వః సర్వాన్స్వయమాహృత భోజనాన్।
మద్భక్త్యా క్లిశ్యతోఽనర్హాన్ధిక్పాపాన్భృతరాష్ట్రజాన్ ॥   ॥2-13॥

వైశంపాయన ఉవాచ ।

ఇత్యుక్త్వాస నృపః శోచన్నిషసాద మహీతలే॥   ॥2-14॥
తమధ్యాత్మరతో విద్వాన్శానకో నామ వై ద్విజః।
యోగే సాంఖ్యే చ కుశలః రాజానమిదమబ్రవీత్ ॥   ॥2-15॥

శోకస్థానసహస్రాణి భయస్థాన గతాని చ ।
దివసేదివసే మూఢమ్ఆవిశంతి న పండితం ॥   ॥2-16॥

న హి జ్ఞానవిరుద్ధేషు బహుదోషేషు కర్మసు।
శ్రేయోఘాతిషు సజ్జంతే బుద్ధిమంతో భవద్విధాః ॥   ॥2-17॥

అష్టాంగాం బుద్ధిమాహుర్యాం సర్వాశ్రేయోఽభిఘాతినీం।
శ్రుతిస్మృతిసమాయుక్తాం రాజన్సా త్వయ్యవస్థితా॥   ॥2-18॥

అర్థకృచ్ఛేషు దుర్గేషు వ్యాపత్సు స్వ జనస్య చ।
శారీరమానసైర్దుఃఖైః న సీదంతి భవద్విధాః॥   ॥2-19॥

శ్రూయతాం చాభిధాస్యామి జనకేన యథా పురా |
ఆత్మవ్యవస్థానకరాః గీతాః శ్లోకా మహాత్మనా || 2-20 ||

మనోదేహసముత్థాభ్యాం దుఃఖాభ్యామర్దితం జగత్ |
తయోర్వ్యాససమాసాభ్యాం శమోపాయమిమం శృణు || 2-21 ||

వ్యాధేరనిష్టసంస్పర్శాత్ శ్రమాదిష్టవివర్జనాత్ |
దుఃఖం చతుర్భిః శారీరం కారణైః సంప్రవర్తతే || 2-22 ||

తదా తత్ప్రతికారాచ్చ సతతం చావిచింతనాత్ |
ఆధివ్యాధిప్రశమనం క్రియాయోగద్వయేన తు || 2-23 ||

మతిమంతో హ్యతో వైద్యాః శమం ప్రాగేవ కుర్వతే |
మానసస్య ప్రియాభ్యానైః సంభోగోపనయైర్పుణాం || 2-24 ||

మానసేన హి దుఃఖేన శరీరముపతప్యతే |
అయఃపిండేన తప్తేన కుంభసంస్థమివోదకం || 2-25 ||

మానసం శమయేత్తస్మాత్ జ్ఞానేనాగ్నిమివాంబునా |
ప్రశాంతే మానసే హ్యస్య శారీరముపశామ్యతి || 2-26 ||

మనసో దుఃఖమూలం తు స్నేహ ఇత్యుపలభ్యతే |
స్నేహోత్తు సజ్జతే జంతుః దుఃఖయోగముపైతి చ || 2-27 ||

స్నేహమూలాని దుఃఖాని స్నేహజాని భయాని చ |
శోకహర్షా తథాఽఽయాసః సర్వం స్నేహోత్ప్రవర్తతే || 2-28 ||

స్నేహోద్భావోఽను రాగశ్చ ప్రజ్జ్ఞే విషయే తథా |
అశ్రేయస్కాపుభావేతా పూర్వస్తత్ర గురుః స్మృతః || 2-29 ||

కోటరాగ్నిర్యథాశేషం సమూలం పాదపం దహేత్ |
ధర్మార్థౌ తథాల్పోఽపి రాగదోషో వినాశయేత్ || 2-30 ||

విప్రయోగే న తు త్యాగీ దోషదర్శి సమాగమే।
విరాగం భజతే జంతుః నిర్దైరో నిరవగ్రహః ॥ 2-31 ॥

తస్మాత్స్నేహం న లిప్సేత మిత్రేభ్యో ధనసంచయాత్।
స్వశరీరసముత్థం చ జ్ఞానేన వినివర్తయేత్ ॥ 2-32 ॥

జ్ఞానాన్వితేషు యుక్తేషు శాస్త్రజ్ఞేషు కృతాత్మసు।
న తేషు సజ్జతే స్నేహః పద్మపత్రేష్వివోదకం ॥ 2-33 ॥

రాగాభిభూతః పురుషః కామేన పరికృష్యతే।
ఇచ్ఛా సంజాయతే తస్య తతస్తుష్ణా వివర్ధతే ॥ 2-34 ॥

తృష్ణా హి సర్వపాపిష్ఠా నిత్యోద్వేగకరీ స్మృతా।
అధర్మబహులా చైవ ఘోరా పాపానుబంధినీ ॥ 2-35 ॥

యా దుస్త్వజా దుర్మతిభిః యా న జీర్యతి జీర్యతః।
యో_సా ప్రాణాంతికో రోగః తాం తృష్ణాం త్యజతః సుఖం ॥ 2-36 ॥

అనాద్యంతా తు సా తృష్ణా అంతర్దేహగతా నృణాం।
వినాశయతి భూతాని అయోనిజ ఇవానలః ॥ 2-37 ॥

యథైథః స్వసముత్థేన వహ్నినా నాశమృచ్ఛతి।
తథా కృతాత్మా లోభేన సహజేన వినశ్యతి ॥ 2-38 ॥

రాజతః సలిలాదగ్నేః చోరతః స్వజనాదపి।
భయమర్థవతాం నిత్యం మృత్యోః ప్రాణభృతామివ ॥ 2-39 ॥

యథా హ్యమిషమాకాశే పక్షిభిః శ్వాపదైర్భువి।
భక్ష్యతే సలిలే మత్స్యైః, తథా సర్వత్ర విత్తవాన్ ॥ 2-40 ॥

అర్థ ఏవ హి కేషాంచిత్ అనర్థం భజతే నృణాం।
అర్థశ్రేయసి చాసక్తః న శ్రేయో విందతే నరః।

॥2-41॥

తస్మాదర్థాగమాః సర్వే మనోమోహవివర్ధనాః॥
కార్పణ్యం దర్పమానా చ భయముద్వేగ ఏవ చ।

॥2-42॥

అర్థజాని విదుః ప్రాజ్ఞాః దుఃఖాన్యేతాని దేహినాం॥
అర్థస్యోత్పాదనే చైవ పాలనే చ తథా క్షయే।

॥2-43॥

స హంతి చ మహద్దుఃఖం ఘ్నంతి చైవార్థ కారణాత్॥
అర్థాదుఃఖం పరిత్యక్తుం పాలితాశ్చైవ శత్రవః।

॥2-44॥

దుఃఖేన చాధిగమ్యంతే తస్మాన్నాశం న చింతయేత్॥
అసంతోషపరా మూఢాః సంతోషం యాంతి పండితాః॥

॥2-45॥

అంతో నాస్తి పిపాసాయాః సంతోషః పరమం సుఖం।
తస్మాత్సంతోషమేవేహ పరం పశ్యంతి పండితాః॥

॥2-46॥

అనిత్యం యౌవనం రూపం జీవితం రత్నసంచయః।
ఐశ్వర్యం ప్రియసంవాసః గృద్ధ్యేత్తత్ర న పండితః ॥

॥2-47॥

త్యజేత సంచయాంస్తస్మాత్ తజ్ఞాన్ క్లేశాన్ సహేత చ।
న హి సంచయవాన్ కశ్చిత్ దృశ్యతే నిరుపద్రవః।
అతశ్చ ధార్మికైః పుంభిః అనీహార్థః ప్రశస్యతే ॥

॥2-48॥

ధర్మార్థం యస్య విత్తేహో వరం తస్య నిరీహతా।
ప్రక్షాలనాద్ధి పంకస్య శ్రేయో న స్పర్శనం నృణాం॥

॥2-49॥

యుధిష్ఠిరైవం సర్వేషు న స్పృహోం కర్తుమర్హసి।
ధర్మేణ యది తే కార్యం విముక్తేచ్ఛో భవార్థతః॥

॥2-50॥

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి వారి గోవిందనామావళి

అథ క్షమోపార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమపూర్ణనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్శుభమస్తు నిత్యం లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

